

L'ESMOLL

Nº 1982

HA ARRIBAT

RÀDIO
GRANOLLERS
EMISSORA
MUNICIPAL
FM

l'E1

l'Editorial

Hola amics! ja us he enganxat! sí sóc l'Esmoll.
l'Esmoll?

Sí..., sí..., l'Esmoll; quatre pàgines, dos fulls o bé un doble foli, com t'agradi més, el fet és que sóc jove com tu i com tota la gent que m'ha creat. No tan maca com aquelles altres revistes a tot color i cinemascop que trobeu als quioscos però molt més aprop de vosaltres. Si segueixes llegint veuràs que porto música, esport, reportatges, notícies, humor, còmics, el que tu vulguis i encara més La nostra intenció? molt senzilla: que pogueu disfrutar amb les nostres parides sense que ningú no ens digui res.

Ah! però per què ara, de sobte, surt l'Esmoll? potser cal una altra pregunta per a contestar aquesta: Hi ha a Granollers una revista on tu i tots plegats poguem trobar-nos amb un rotllo nostre, amb l'opinió que tu has donat o amb aquell dibuix del teu amic? No, no hi és o, més ben dit, no hi era, perquè això és l'Esmoll.

Què? Que trobes que n'hi ha poc? bé, és cert però tot anirà venint. De moment només hem arribat fins aquí. No volem, ni l'Esmoll tampoc no ho vol, avorrit-te amb coses que tu mateix aniràs veient. Posem, ara i aquí aquest editorial. Adéu, hola i fins el proper Esmoll.

"El busson"

TUY

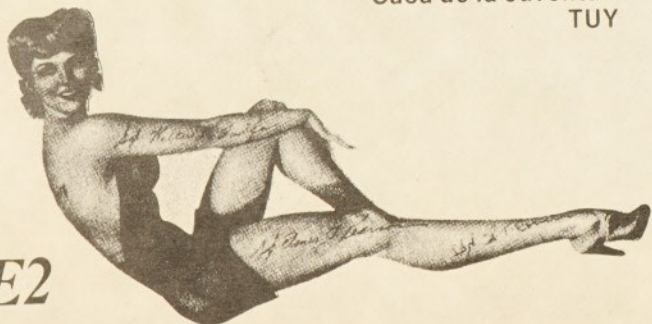
¡Va para vosotros! compañeros del Casal del Jove de Granollers, o mejor que compañeros, amigos; porque aún sin conocernos nos une un algo muy fuerte. Tanto unos como otros somos jóvenes, jóvenes que queremos hacer cosas para gente como nosotros, cosas que nos llenen, tratar problemas que nos preocupan y un largo etc.

Nuestro pueblo, Tuy está situado en la provincia de Pontevedra al lado de Portugal. Es un pueblo no muy grande y como en todas partes hay jóvenes de todas clases y nosotros tratamos de hacer cosas para todos los gustos, aunque nos falta mucho, pues hace poco que está en funcionamiento la Casa de la Juventud.

En el invierno no hay grandes actividades, de vez en cuando hacemos algún recital de algún grupo de por aquí y unas pocas cosas más. Después de mayo, el segundo domingo de mayo aquí es el día de la juventud, entonces se organizan excursiones a un monte que está a unos 10 Km. y vienen muchos jóvenes de todas partes de Galicia y Portugal y ese domingo se hacen cosas.

Bueno, esto es todo por ahora, esperamos poder intercambiar ideas.

Casa de la Juventud
TUY

l'E2

Sr. Reagan:

Em vaig quedar molt emocionat en veure aquell meravellós programa de televisió, que va ésser transmès en 24.000 llengües, a color i en estereo per a tot el món, i que encertadament va titular "Deixeu que Polònia sigui Polònia".

En aquest programa vostè em va obrir els ulls, i em va fer veure —molt encertadament— que, en efecte, els Russos son una colla de nazis, inhumans, contra els quals hem d'estar previnguts, ja que, a qualsevol moment ens poden venir a xuclar la sang.

Una altra de les sàvies ensenyances que vaig poder aprendre d'aquell programa model és que, evidentment, el país que vostè dirigeix tan democràticament, és el de la llibertat, la pau i la igualtat de tots els ciutadans.

També és d'agrair, Sr. Reagan, el seu sant gest en ajudar el poble del Salvador, donant armament al seu magnífic i democràtic govern que lluita pels drets dels seus ciutadans oprimits des d'un punt de vista neutral i objectiu. Gràcies a aquesta mesurada decisió que vostè va adoptar, triomfarà a Amèrica Central la justícia i la democràcia ben entesa.

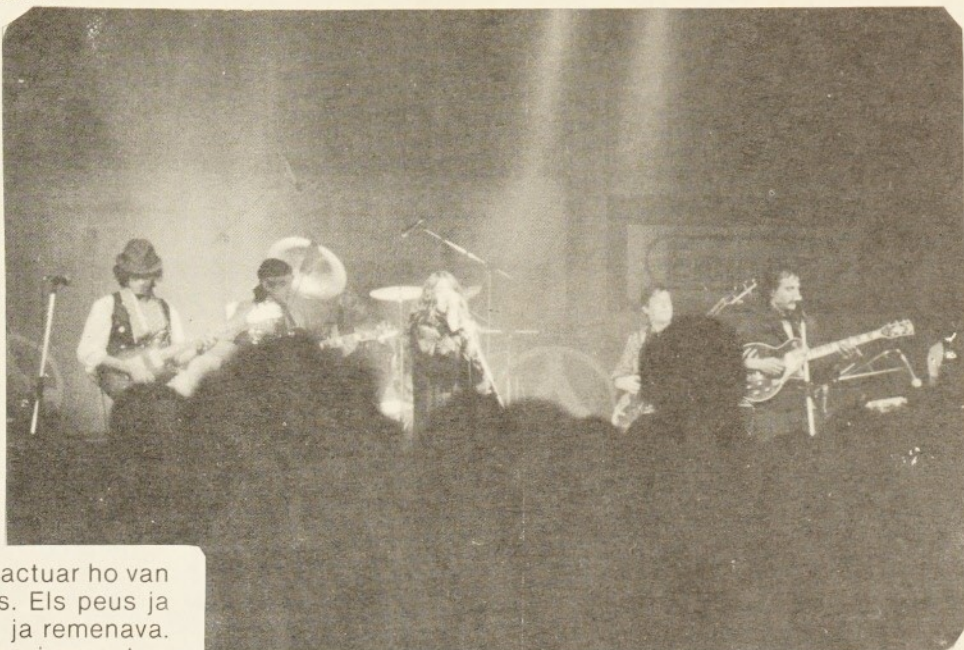
Aquestes humils línies no serien suficients per a expressar el meu agraïment per l'obsessió que constantment té vostè, preocupant-se per l'estabilitat dels països d'Europa que estem exposats als malignes atacs comunistes. En nom dels ciutadans d'aquest sofert continent que toca de peus a terra, li vull expressar la meua humil admiració pels regalets que ens fa amb els seus missils que ens salvaràn del domini Roig.

Naturalment Sr. Reagan, no podria pas acabar aquesta carta d'agraïment sense animar-lo a que segueixi lluitant per la llibertat i els drets humans a tot el món.

nit dE sant valEnrock

Dia 13 de Febrer. Amb retard d'uns pocs minuts sobre l'hora prevista, comencen les dotze hores de la "Nit de Sant ValenRock" on hi actuaren:

AZUFRE
THE TRAIN
ESTRATOS
GRAVEDAD CERO
PATRIA
CARBONILLA
MESCAL
KANNAVIS
GOLEM
ARSENIC
ABSENTA
STARTROCK
MEXCLA
98 OCTANOS
TRAPO
I PATO DONALD QUINTET

D'entrada poca gent. Els primers en actuar ho van fer davant una trentena de persones. Els peus ja marcaven el ritme i també algun cul ja remenava. Els ànims estaven ben amunt. Progressivament va anar augmentant el nombre de gent, i per tant, la calor, el fum i l'ambient. Després d'un parell d'hores la cosa quasi cremava. Mitja pista plena de balladors i seguidors del ritme i a les grades els que pressentien una nit llarga i s'ho agafaven amb filosofia. El termòmetre va anar pujant fins que, aproximadament a les dotze, va arribar a dalt. I no en va baixar fins a les dues o les tres de la matinada. Una multitud de gent respirava un aire molt carregat i ballava, cridava, cantava o picava de mans segons el seu estat d'ànim. Allà es fumava de tot i es feia el que es volia. Alguns dormint, d'altres ballant, d'altres parlant, d'altres volant en llarg viatge, d'altres anant d'un costat a l'altre (sobre tot els de l'organització que anaven pintats com si ja fos carnaval) d'altres cantant, d'altres saltant Res millor per descriure l'ambient que dir: "Una nit amb bona marxa, bon ambient, bon rotllo. En fi, una nit "d'abute", una nit teta, una nit mamella". Els que hi vàrem ser les dotze hores vàrem poder veure com la cosa anava devallant lentament, però no en qualitat, sinó en quantitat. A les sis érem una altra trentena els qui, mig esma-perduts ballàvem o només escoltàvem asseguts a les grades, ajaguts potser dormint o prenent una cervesa, quasi esgotats. Un aplaudiment pels conjunts, un aplaudiment per l'organització i, sobretot, un fort aplaudiment pels que hi vàrem participar amb la nostra presència, amb la nostra marxa, i de vegades amb la nostra paciència.

L'ORGANITZACIÓ

Tothom estigué d'acord, festivals d'aquest tipus són positius: perquè és l'ocasió per a sentir gent més propera que no pas els conjunts estrangers que s'escolten normalment, perquè la nova gent s'ha d'ajudar i potenciar.

Aquest darrer era el principal objectiu que es proposà la Conselleria de Joventut que era qui s'encarregava d'organitzar l'acte, juntament amb l'Enric Lloret que sota el pseudònim de Lluna Rock s'encarregà de contactar els grups i portar-los. Si l'objectiu s'aconseguí o no, és una resposta difícil de donar a curt plaç. Potser més endavant els

mateixos grups podran dir-nos quin tipus de plataforma els ha suposat aquest festival. Hem de dir que l'acte en sí no fou l'única forma de potenciació que hi hagué sinó que a més, per tal de fer publicitat de l'acte es passaren a diverses ràdios una sèrie de maquetes de diferents grups; a més es gravà l'actuació de cada un d'ells i se'ls entregà la cinta per tal de que es puguin presentar a qualsevol lloc amb una gravació feta. També la roda de premsa que es celebrà a la Capsalera de Barcelona serví de promoció ja que a aquesta hi assistiren gent amb contactes dins el món de la música (Angel Casas en fou un dels destacats), gent que pot ajudar força aquests grups.

Del capítol de l'organització hem de dir que hi hagué molta feina per part dels que foren responsables de l'acte. Toni Cornelles, conseller de l'Ajuntament, s'encarregà de posar el local i d'aportar 150.000 ptes. De portar tots els grups se n'encarregà Lluna Rock, i de la publicitat se n'encarregà Jordi Antich. També hi col·laboraren la Capsalera, el Casal del Jove i Ràdio Granollers i les Emissores Municipals de Catalunya.

Del capítol econòmic hem de dir que l'acte costà 600.000 ptes. Com que d'entrades se'n recaptaren 400.000 i l'Ajuntament en féu una aportació de 150.000, els grups no cobraren res, ja que venien amb la condició de que només cobrarien si sobraven diners. Un petit incident sorgí quan Lluna Rock cobrà unes 2.000 ptes. ja que s'havia quedat que cobraria un 30% dels beneficis del bar, i es queixà als organitzadors considerant que se li pagava una misèria en relació a la feina feta.

Sense fer judici d'aquest incident voldria dir que sap greu que sorgeixin problemes d'aquest tipus que només poden portar que en organitzar altres actes d'aquest tipus la situació sigui més tensa.

Per finalitzar diré que sigui quin sigui el nivell d'actuació, l'acte en global cal qualificar-lo de positiu i cal també avançar que la Conselleria de Joventut té pensat tot aprofitant l'avinentsa del Mundial - 82, un gran acte amb un conjunt estranger, un d'espanyol, i alguns dels que destacaren a les 12 hores.

altrEs cosEs

Començaré aquest petit racó dedicat a les notícies de casa nostra amb els diferents espectacles i d'altres coses que podeu anar a veure.

Pel que fa a l'Escola Municipal de Música de Granollers, podeu assistir, a partir del proper dia 23 de Març i fins el 27 d'Abril, a unes xerrades de cultura musical. Serà cada Dimarts a 2/4 de 10 del vespre. Això, si us agrada la música. Si us engresca més el teatre, el Divendres dia 26 a les 10 del vespre i també el Diumenge dia 28 a les 7 de la tarda, podreu anar a veure l'obra anomenada "Aquesta nit tanquem" de Manuel de Pedrolo portada pel grup Plats i Olles. Tot seguit, i per totes aquelles persones que els hi agradi "anar de curssets" us n'assenyalo uns quants: Un curset de bussadors autònoms esportius que ja ha començat i que dura fins el 20 de Juny i si us agradés ser monitors d'esplai? si és així no deixeu d'anar tots els Dijous de 8 a 2/4 de 11 de la nit i tots els Dissabtes de 9 a 2 del migdia, al Cercle Cultural de la Caixa.

I aquesta va per la gent treballadora. L'Associació Cultural de Granollers convoca un III memorial Joan Camps i ens ofereix la possibilitat de fer un treball d'història, economia i societat sobre els Països Catalans. Els treballs es poden presentar fins el 30 d'Abril a la Casa de Cultura Sant Francesc. S'han de seguir unes bases; aquestes les podràs trobar al Casal del Jove (Plaça de l'Església número 4) on també podràs informar-te més d'aquest reguitzell d'activitats.

Es recomana....

DE CUERPO PRESENTE

Gonzalo Suárez

Editorial Laia

Barcelona, 1982 (2^a. edició)

168 pàgs., Preu, 450 Ptas.

"De cuerpo presente", publicada l'any 1963, fou la primera novel·la de Gonzalo Suárez, intel·lectual dedicat, sobretot, a la literatura i cinema.

Un "mort" "ressucita" quan estan a punt d'enterrar-lo. A partir d'aquest moment la història es converteix en una vertiginosa fugida per dintre la ciutat. Com si donés voltes en un cercle tancat, el protagonista, Nelson, John, James Brain, Smith.. retorna continuament a la situació de partida.

L'acció, plena de persecucions, violències, morts, accidents, ens recorda sovint imatges del cine negre o de ciència ficció, diàlegs dels germans Marx o visions quasi surrealistes, tot explicat en un to irònic i divertit.

L'autor ens dona una visió crítica de l'absurd, l'aïllament i la violència de l'individu en la societat capitalista moderna, tot això explicat en un llenguatge planer on sovint hi trobem les frases i formes tòpiques del cinema, la literatura de quiosc o la publicitat.

La narració va sortint al fil de l'escriptura; cada nova situació sembla impremeditada, sorgida de la dinàmica de la imaginació, deixada anar lliurement.

En aquesta novel·la Gonzalo Suárez reflexa amb una concepció lúcida i desmitificadora de la literatura un delirant perfil de la realitat contemporània.

l'Esmoll pop

El "show bussines" és un sistema de quatre parts: la música, els músics, el públic i la indústria. La funció de la música és la de ser escoltada. La del músic és tocar-la. La del públic és escoltar-la. I la de la indústria és la de facilitar la relació entre aquestes tres parts.

Agafant el paper d'indústria t'intentarem facilitar la descripció d'un disc amb certa classe (l'interior, la música, és més important que l'exterior)

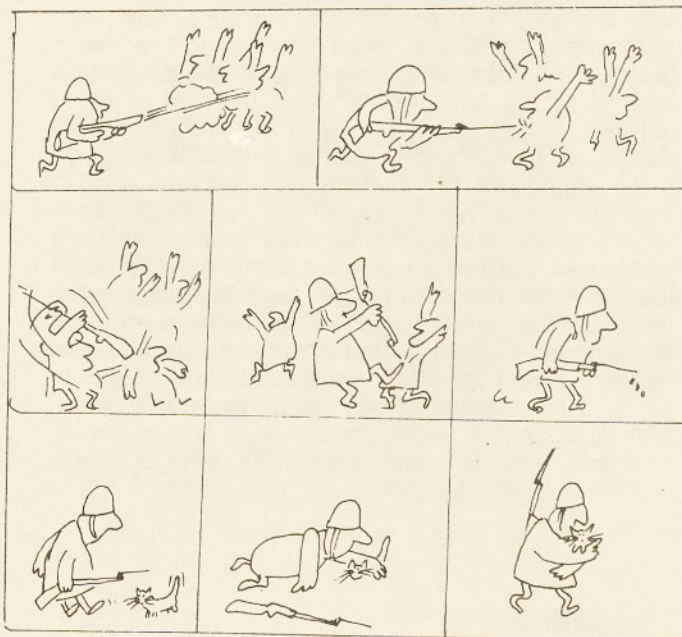
Steve Miller Band-Cycle of love.

Aquest és l'últim treball d'un guitarrista molt experimentat que ha aconseguit crear un estil de sò, de tècnica i d'instrumentació; totes les seves peces tenen un segell incomparable.

Aquest treball com tots els altres que ha fet l'Steve Miller Band denoten imaginació, idees i ganes, cosa que els grups nous no aconsegueixen lligar.

Cycle of Love té dues parts ben diferents, una primera cara amb peces curtes sense allargar per omplir-la, que necessiten varies audicions per a poder descobrir la seva màgia, encara que et sembli que amb la primera audició ho hagi caçat tot. La segona cara és tornar-hi de cap i de nou, un sol tema l'ocupa "Macho city" és al·lucinant, una primera part cantada que enllaça amb una altra instrumental molt especial, plena d'efectes electrònics amb sintetitzadors, guitarres distorcionades i ecos, tot sota una guitarra baixa que galopa al costat d'una efectista bateria, que recorda els Pink Floyd de la primera època.

El disc acaba amb una tempesta que et deixa com molt net d'orelles.

l'Esmoll

REVISTA JUVENIL GRANOLLERINA

EDITA: CASAL DEL JOVE
PL. ESLÉSIA, 4

IMPRIMEIX: TOT RAPID
BARCELONA, 74

CONSELL DE REDACCIÓ: DEU O DOTZE

l'E4